

(Schjott), at jeg tror derigjennem at kunne være forvisset om, at den ærede Forslagsstiller har faaet fornøden Opreisning for de stærkt afvisende Angreb fra den høitærede Justitsministers Side. Det er meget muligt, at, mathematisk set, ere de fremtillige Tal urigtige, og at de kunne taale nogen Forandring — derpaa skal jeg ikke komme ind; den ærede Forslagsstiller vil jo senere faae Ordet — men Forslaget gaar jo i alt Fald kun ud paa, at udstaaet Baretægtsarrest skal komme Vedkommende, der bliver straffet, til Gode. Hvor vidt nu det kan have nogen Indflydelse paa, at Baretægtsarresten bliver kortere, end den nu er, kan jo nok betvivles, derom handler Lovforslaget jo heller ikke; men det er i den Anledning, jeg gerne vil gjøre et Par Bemærkninger. Jeg veed i Diebliffet ikke bestemt Bested paa, om den ærede næstsidste Taler har Diet i statistisk Henseende, naar han paastaar, at navnlig i de senere Aar er Baretægtsarrest anvendt ud over de Grændser, der tidligere vare kjendte. Jeg veed ikke, om dette statistisk kan bekræftes bekræftende, men jeg vil indrømme, at det gaar mig, som det vist gaar flere, at jeg har faaet den Forestilling, at under det provisoriske Regimente er Baretægtsarresten kommen i Hæder og Ære i et Omfang, som ikke var kjendt tidligere. Jeg vilde ønske, at man under Behandlingen af dette Lovforslag vilde tage under Overvejelse, om der ikke trods det saa meget paahængende nærværende System kunde findes Midler, hvorved Baretægtsarresten kunde forkortes. Jeg har i den Henseende sigte paa et bestemt Punkt, som jeg gerne vilde omtale for muligens at faae det oplyst. Efter Grundlovens § 73 ere Dommerne ordinært uafsettelige, men i den tredie midlertidige Bestemmelse hedder det, at dette ikke gjælder de nærværende Dommere, som tillige have administrative Forretninger, det vil, altsaa siges de allerfleste af Underdommerne. Nu har jeg nok set, at det kan hændes, at en Dommer kan faae en lille Tilrettevisning af den øverste Domstol, om ikke just for Baretægtsføngslets Udstrækning. Skjøndt det vel ogsaa kan ske, saa dog for andre Forhold under en Sag, hvilkens Tilrettevisning dog vel i Reglen ikke har nogen videre uebaggelig Følge for ham; men det er Noget, som den høitærede Justitsminister kjender, hvad Indtryk en saadan Tilrettevisning gjør paa ham, og hvad Indflydelse den har paa Dommerens videre Forfremmelse eller Anbringelse. Men der har ogsaa været Tilfælde, hvor man har set, at en skarp Tilrettevisning har havt til Følge, at den Vedkommende er bleven forflyttet til et behageligere Embede, kort

efter. Man har ment, at han ikke passede for det paagjældende Sted paa Grund af den Animositet, der havde reist sig mod ham paa Grund af den vedkommende Sag. Vi have saaledes set Tilfælde, hvor den Vedkommende nyder en Slags Belønning som administrativ Straf i Anledning af den Tilrettevisning han har faaet af Domstolene for sin Færd. Det sker imidlertid overordentlig sjelden, at der lægges Dommerne Noget til Last for deres Udførelse mod en Anholdt, selv om Baretægtsføngslet kan være nok saa langt og umotiveret. Derimod vilde jeg gjerne høre af den høitærede Justitsminister, hvorledes den administrative Praxis er. Jeg tvivler ikke paa, at en Embedsmands, en Underdommers Færd, i det Hele er Gjenstand for den høitærede Justitsministers Opmærksomhed, og at han tager en Dommers eller Embedsmands hele Virksomhed i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt den Paagjældende duer til sit Embede eller et. Men jeg vilde gjerne vide, om ikke den høitærede Justitsminister uafhængig af Domstolenes Afgjørelse af de paagjældende Sager lader saadanne Forhold undersøge, hvor en Dommer er mistænkt — dette Ord brugt i en mild Betydning — hvor man er i Tvivl om, hvorvidt en Dommer enten har løst i sit Embede til Stede for en anholdt Medborger eller ogsaa været utilgivelig tankeløs paa de Punkter af sin Virksomhed, altsaa om ikke dette bliver undersøgt af disse Embedsmænds Øverste, Justitsministeren, uafhængigt af Domstolenes Afgjørelse, og om der ikke derefter tages Bestemmelse om, hvorvidt man fremdeles tør betroe en saadan Mand Medborgeres Velsærd, ja man kan sige Helsen og Ære, og ikke blot den Vedkommendes egen, men ogsaa hans Naarværendes. Derom denne Undersøgelse sandt Sted i tilstrækkelig Omfang, og vedkommende Dommere sit at vide, at ei blot Domstolene, efter Sædvane i en meget mild og ringe Grad, men ogsaa Justitsministeren har Diet aabent for den Side af disse afsettelige Dommeres Virksomhed, mon dette da ikke kunde væsentlig bidrage til en Forkortning af Baretægtsføngslet? Her er jo dog ikke sjeldent oplyst, at Anholdte have siddet ikke blot i Dage, men i Uger uden at have været i Forhør, uden at det har været nogen Dødelig muligt at faae Oplysning om, hvad Grund den er til, at man saaledes holdt det hen, ikke i Dage men i Uger, thi det er ofte derigjennem, at det lange Baretægtsføngslet kommer, som man stadig skylder Systemet for. Dette er det ligesom aldeles umuligt at faae begyndt, hvorfor den Vedkommende trods